

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év október hó 22. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 16.B.114/2007/9. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság a 2009. február 5. napján kelt 16.B.114/2007/9. számú ítéletével a vádlottat az ellene emberölés büntette [Btk. 166. § (1) bekezdése] miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú ítélet rendelkezett még az elkövetés eszközének elkobzásáról, a további lefoglalt dolgok megsemmisítéséről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az elsőfokú tárgyaláson eljáró ügyész a vádlott terhére bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett fellebbezett.

A vádlott és védője az első fokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** a BF.304/2009/2-I. számú átiratában az elsőfokú bíróság által a perrendi szabályok maradéktalan lefolytatásával megtartott tárgyaláson megállapított tényállást megalapozottnak tartotta. Egyetértett a vádlott javára fennálló jogos védelmi helyzet megállapításával, és azzal az első fokú bírói megállapítással, hogy a vádlott nem tudott kitérni a sértett támadása elől. Vitatta

ezzel szemben azt, hogy a vádlott ijedtsége miatt képtelen volt felismerni a védekező cselekmény szükséges mértékét, álláspontja szerint a vádlottat ijedtsége, menthető felindulása csupán korlátozta az elhárítás szükséges mértékének felismerésében, ezért a vádlott bűnösségének kimondását a Btk. 166.§ (1) bekezdése szerinti emberölés büntetében és vele szemben próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabását indítványozta.

A **védő írásbeli beadványában** (másodfokú iratok 5. szám alatt) részletesen kifejtett álláspontja szerint a 2009. augusztus 9-én hatályba lépett módosítás érintette a Büntető Törvénykönyv jogos védelemmel foglalkozó szabályait, és a jelenleg hatályos szöveg alapján a Btk. 29.§ (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazása kötelező minden olyan esetben, amikor az elkövető a jogos védelem kereteit ijedtségből vagy menthető felindulásból lépi túl, a korlátozottság mértékének vizsgálata nélkül. A Btk. 2.§-a figyelembevételével a védő a jelenleg hatályos törvényszöveg alkalmazását és az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** képviselője perbeszédében a nyilvános ülésen az írásbeli átiratban foglaltakat módosított tartalommal tartotta fenn, és a felmentő rendelkezés jogi indokolásának módosítása után - a vádlottat ijedtsége csak korlátozta a védekezés szükséges mértékének megválasztásában - az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A **védő** perbeszédében a nyilvános ülésen írásbeli beadványát fenntartva szintén az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

A **vádlott az utolsó szó jogán** sajnálkozását fejezte ki.

Az ügyészi fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi perorvoslat folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Pest Megyei Bíróság alaposan és a megfelelő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. Annak során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, kellő alaposággal teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el. Az elsőfokú ítélet indokolása mindenre kiterjedő, logikus és nem ellentétes az iratok tartalmával sem.

A Pest Megyei Bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 352.§ (1) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól - azt fellebbezés nem is támadta -, minden vonatkozásban megalapozottnak bizonyult, tartalmazza a szükséges tényeket. Az első fokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének is, így az általa megállapított tényállás irányadó volt a másodfokú eljárásban.

A Btk 2.§-a szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, ha pedig a cselekmény az elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új törvényt kell alkalmazni.

A cselekmény elkövetésekor és az első fokú ítélet meghozatalakor hatályban volt Btk. 29.§ (2) bekezdése szerint nem büntethető az sem aki az elhárítás mértékét azért lépi túl, mert azt ijedtségből vagy menthető felindulásból képtelen felismerni. A (3) bekezdés értelmében a büntetés korlátlanul enyhíthető volt azzal szemben, akit az ijedtség vagy a menthető felindulás korlátozott az elhárítás mértékének felismerésében.

A 2009. évi LXXX. törvénnyel 2009. augusztus 9. napjától módosított - jelenleg is hatályban lévő - Btk. 29.§ (2) bekezdése értelmében nem büntethető az sem, aki az elhárítás szükséges mértékét ijedtségből vagy menthető felindulásból túllépi. A (3) bekezdés csupán azt rögzíti, hogy a megtámadott nem köteles kitérni a jogtalan támadás elől.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség írásbeli és szóbeli indítványában fellelhető ellentétes megállapítások miatt az ítélőtábla vizsgálta a Pest Megyei Bíróság ítéletének jogi indokolását a kihirdetésekor hatályos szabályok tükrében.

Helytállóan állapította meg az első fokú bíróság, hogy a születése óta 100%-os rokkant, súlyos mértékben mozgáskorlátozott vádlott, akinek az elmeorvos-szakértői vélemény szerint a felismerési képessége is korlátozott, csak állandó megalkuvással tudott kitérni a vele szemben erőfölényben lévő, agresszív nagyapja mindennapos provokációi elől.

A vádbeli napon a sértett ismét rátámadt a vádlottra, majd ütésre emelt kézzel - megöléssel fenyegetve őt - egyre közeledett a szorult helyzetben lévő vádlotthoz, aki mozgáskorlátozottsága és a hely szűke miatt kitérni sem tudott előle, ezért az életét veszélyben érezve, a sértett támadását egy hirtelen felkapott késsel leadott szúrással hárította el, amely a sértett halálát okozta.

A vádlott az őt továbbra is fenyegető támadást azért tartotta a valóságosnál súlyosabbnak, mert a megelőző hosszú időtartamú megalázó sértetti magatartás nála - figyelembe véve korlátozott beszámítási képességét is - olyan ijedtséget és menthető felindulást váltott ki, ami az elhárítás szükséges mértékének és módjának felismerését lehetetlenné tette. Az elsőfokú bíróság ezen megállapítása az iratok tartamának maradéktalanul megfelel, a senki által nem támadott igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény adatain alapszik.

A Pest Megyei Bíróság tehát az első fokú ítélet meghozatalakor hatályban lévő jogszabályok alapján helyesen döntött akkor, amikor a Btk. 29.§ (2) bekezdésében meghatározott büntethetőséget kizáró ok miatt felmentette a vádlottat, az e körben

kifejtett jogi indokolása teljes és hiánytalan, azzal az ítélet tábla mindenben egyetértett.

Rámutat a Fővárosi Ítélet tábla, hogy az elbíráláskor - tehát a másodfokú határozat meghozatalakor - hatályban lévő Btk. 29.§ (2) bekezdése a vádlottra nézve kedvezőbb szabályokat tartalmaz, mert ez alapján nem kell vizsgálni, hogy az íjedtség vagy a menthető felindulás korlátozta, vagy kizárta az elhárítás szükséges mértékének felismerését, illetve annak túllépését, a vádlott esetében tehát e szabályok alapján is csak felmentő ítéletet hozhatnak az eljáró bíróságok.

Az első fokú ítélet járulékos kérdésekben hozott döntései ugyancsak helytállóak.

A Fővárosi Ítélet tábla ezért a Pest Megyei Bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2009. évi október hó 22. napján

. Lassó Gábor s.k..

Rédei Géza s.k..

Révész Tamásné s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Pest Megyei Bíróság 16.B.114/2007/9. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 2.Bf.122/2009/8. számú végzése folytán 2009. október 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2009. év október hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő